

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **N. K. T.**, zastoupený Mgr. Darinou Kučerovou, advokátkou se sídlem Děčín, Masarykovo nám. 193/20, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, č. j. 30 Az 221/2003 - 49, ze dne 14. 9. 2004,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se o d m í t á .**

II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové. Napadeným rozsudkem byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, č. j. OAM-2404/VL-19-K04-2003, ze dne 12. 6. 2003. Uvedeným správním rozhodnutím nebyl stěžovateli udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „azylový zákon“). Zároveň správní orgán rozhodl, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování podle § 91 azylového zákona. Krajský soud shledal, že napadené správní rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, a proto žalobu s odkazem na § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jako nedůvodnou zamítl.

V kasační stížnosti stěžovatel uplatnil důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., aniž by však tyto specifikoval. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Požádal rovněž, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny základní podmínky řízení, tj. zda byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou a zda byla podána včas. Jelikož byl stěžovatel účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen „s. ř. s.“), lze uzavřít, že kasační stížnost byla podána osobou oprávněnou.

Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty podle tohoto ustanovení nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. V souladu s § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal, přičemž lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla stěžovatelem podána opožděně.

V daném případě má Nejvyšší správní soud za prokázané, že rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové byl zástupkyni stěžovatele Mgr. Anetě Bendové doručen na adrese jejího sídla v Hradci Králové dne 21. 9. 2004 (zjištěno z doručanky založené v soudním spise). Dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti tedy začala běžet dne 22. 9. 2004 a uplynula v souladu s výše cit. ustanoveními s. ř. s. dne 5. 10. 2004, což byl také poslední den, kdy bylo možné předat kasační stížnost buď Krajskému soudu v Hradci Králové nebo Nejvyššímu správnímu soudu, popř. jednomu z uvedených soudů tuto stížnost zaslat prostřednictvím držitele poštovní licence. Jak Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, stěžovatel v dané věci podal kasační stížnost prostřednictvím své zástupkyně Mgr. Dariny Kučerové sice ke správnému soudu, tj. Krajskému soudu v Hradci Králové, avšak až dne 24. 11. 2004, tj. po lhůtě k podání kasační stížnosti stanovené v § 106 odst. 2 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové odmítne podle § 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou, a nerozhodoval již o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 15. prosince 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

